

Oddagrein
Eiríkur Lindenskov
ábyrgdarblaðstjóri

VIKUSKIFTI

1. MARS 2019

Tunlar sum kávalótir og miskunnsemi

Tað koyrir væl í Løgtinginum í hesum døgum, nú tingfólk longu er farin í ikki færri enn tvey valstríð.

Málið um Fámjinstunnilin tykist farið fullkomiliga av sporinum. Tá tað umsíðir kom ein landsstýrisamaður, sum aftur gav fólk trúnna uppá, at tað yvirhøvur verða gjørdir tunlar til smáplássini, so birtist eitt stríð, um tað skuldi vera Dalur ella Fámjin, sum skuldi hava tunnulin fyrst. Tað er ikki longur ein spurningur um Fámjin skal hava tunnil. Men tey skulu sambært borgarstjóranum hava hann her og nú – og áðrenn dalbingar fáa hann, hóast dalsvegurin er við at loypa í havið.

Og so verður kjast um, at tað ber væl til at bora Fámjinstunnlin ígjøgnum, meðan dalstunnilin verður teknaður.

Tann sum trýr upp á tað, hann hevur neyvan fylgt við í gongdini við til dømis Glasi í Havn. Valla spælir klaverið so væl har suðuri.

Skilið nú um dagarnar í Løgtinginum er ikki annað enn ein glantrileikur, har tann parturin av tinginum, sum ikki situr við ábyrgd, bráðliga vil samtykkja lóg um at gera tunnulin til Fámjins nú. Somu politikarar skulu gera tunlar norður um Fjall nú og helst eisini bæði dalstunnin, tjørnuvíkartunnin og vestmannatunnin við.

Tað er akkurát hetta, sum er so ódámlegt við politikki. Tey láta sum um, at tey vilja í hesum færum fámjinginginum tað væl. Tað er slett ikki tað. Tey vilja spæla samgonguni eitt puss, leggja fótonglar, so samgongupolitikarar kunnu standa

sum ryssa yvir deyðum fyli av óðum fámjiningum.

Tann, ið trýr at pípan fær annað ljóð aftan á lögtingsvalið, um nýggj fólk sita í Tinganesi, hann má trúgva umaftur.

Skilið verður presiss tað sama – hóast leiklutirnir tá kanska eru broyttir. Tá verður tað nýggja samgongan, sum fer at halda aftur, og nýggja andstøðan fer at koyra á – og tey fara at arga samgonguna, sum í februar í ár vildi gera tunnil til Fámjins, men tá hevur skifti stöðu.

Skilið hesum viðvíkjandi er ringt og bara versnar so hvørt valið nærkast. Eitt er so broytt. Henrik Old fekk gav fólk trúnna uppá, at tunlar verða boraðir til smápláss í Føroyum. Tann vónin var horvin sum døggið fyrri sól.

Hvør hevði trúð tí?

EYSTURKOMMUNA

115 næmingar við undirskriftum hjá borgarstjóra

Triggir næmingar handaðu Johann Christiansen, borgarstjóra, mótæli við teimum 115 undirskriftunum

– Í dag fekk eg hesa fittu vitjana av nøkrum næmingum úr Gøtu skúla. Tey komu við einar áheitan til býráðið um at fáa skúlaplássið við skúlan í Gøtugjógv liðugt. 115 næmingar hava skriva undir.

Soleiðis skrivur borgarstjórin í Eysturkommunu, Jóhann Christiansen, á Facebook um dagarnar.

Hann heldur tað vera hugaligt at vera borgarstjóri í einari kommunu, har sjálvt teir yngstu borgararnir kenna til teir fólkaræðisligu spæli-reglurnar, og ikki minst duga at gera sína ávirkan galdandi.

Les eisini blaðið á telefonini

Í blaðnum...

Mistu beiggjan Hans Christian á sjónum

Síðsøga síða 16-17

Grannar hittast aftur á Tórsvølli
Ítróttur síða 22-23

Poul Hansen deyður

Mikudagin bórust deyðsboðini av Poul Hansen, advokati í Havn

Poul Hansen er deyður 64 ára gamal.

Hann var sonur Edith, fødd Simonson úr Hoyvík, og Aksel Hansen, Aksel hjá Poul Hansen, í Havn.

Vinnulív hevur eyðkent ættina. Abbin, hann er uppkallaður eftir, kom úr Vestmanna til Havnar. Hann starvaðist í Vágshotnshandlinum, men fór tíðliga at handla sjálvur og stovnaði heilsøluna P/F Poul Hansen í 1927.

Virksemið gjørdist størri og fevndi bæði um skip og fiskaframleiðslu og annan ídnað við.

Tá Poul Hansen í maimánaði bjóðaði fjøld av fólk í Havnar Klubba í gildi, nú hann legði frá sær sum veitslustjóri Klubbans, vardi tað neyvan nakran, at hetta skuldi vera hansara seinsata gildi.

Poul Hansen var ein hugnaligur maður við nógvum ymsum áhugamálum. Honum dámdi væl at hjálpa, har onnur ikki rukku ella ikki vildu. Bæði privat og gjøgnum felag sítt fíggaði hann ymiskt virksemi, sum vanligir fíggingarstovnar ikki hættaðu sær undir.

Onnur dømir eru bjargingin av fýroysku sílunum og stórslygna verkætlanin við víkingagarðinum í Kvívík.

Poul segði einaferð um mammu sína, at hann og bróðurin sum smádreingir vóru so flóvir av henni – tí hon í mun aðrar kvinnur koyrði bil.

– Eg minnst væl, at børn róptu eftir bilinum, tá mamma koyrði, at »ein kona

Poul Hansen, sakførari og vinnulivsmaður

koyrir bil». Tað hildu vit vera ræðuliga flóvisligt, hevur hann greitt frá.

Poul var iðin hestamaður, og hann hevði stóran alsk til náttúruna. Honum dámdi ikki, at stór inntriv vórðu gjørd í landslagið.

Poul legði ikki fingrarnar ímillum á sinni, tá tey vóru noydd at selja partabrøvini í Havsbrún í Fuglafirði. Hóast felagið hjá teimum tjenti nógv milliónir upp á söluna, so talaði hann alment og harðliga at teimum, sum høvdu skipað so fyrri.

Soleiðis var Poul Hansen. Ein heiðursmaður. Friður veri við minninum um Poul Hansen.

Sosialurin

Tel. 341800
www.sosialurin.fo

Ábyrgdarblaðstjóri:
Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

Fyrirtaksstjóri
Jonhard Hammer
jonhard@sosialurin.fo

Marknaðardeild
lysing@sosialurin.fo

Stovnaður: 1927
Prent: Prentmiðstöðin